

Tűzoltási gyakorlat

a Vígszínház műszaki dolgozói részére

Amikor színházi tűzvédelemről beszélünk, legtöbbször a megszüntetett kötelező tűzoltóügyelet jut eszünkbe. Rég volt már az az idő, amikor külön tűzoltószekeket tartottak fenn a színházak a tűzoltóügyelet számára, és még régebben, amikor a Magyar Népköztársaság tűzoltói még bent laktak a színházakban és rendszeresen járőröztek. Sőt, ha még messzebb megyünk az időben, ezt is megelőzte egy olyan kor, aminek például egy 1925-ös vígszínházi levél őrzi a nyomát: a Fővárosi Tűzoltó Főparancsnokság és a Fővárosi Tanács engedélyét kérte a színház akkori igazgatósága 1925 decemberében a *Hat szerep keres egy szerzőt* című Pirandello-darab bemutatására, mivel a tervek szerint rendhagyó módon úgy szeretnék volna elkezdni az előadást, hogy a vasfüggőnyt már a közönség beengedése előtt felhúzzák...

Sokat változott azóta a színházi világ, a Vígszínház tűzbiztonsági rendszerei is fejlődtek, de a kötelező tűzoltóügyelet megszűnése óta a színház mindenkor vezetője hasznosnak tartotta, ha a színpadi műszaki terek vezetői ún. „tűzvédelmi ügyeletet” látnak el. Annak ellenére, hogy a színház tűzriadóterve pontosan delegálja a feladatokat a színpadmesterek és fővilágosítók, valamint a többi dolgozó számára, számos olyan speciális tűzvédelmi feladat van, melyeket csak megfelelő begyakorlással lehet végrehajtani, különösen amiatt, hogy az oltóberendezések nem automatikusak. Ilyen például a Vígszínházban a záporberendezés indítása, amiről rendszeres időközönként egy szűkebb műszaki csapat kap oktatást. Tapasztalataink szerint az éves kötelező tűz- és munkavédelmi oktatásokat mindenképp érdemes kiegészíteni a színház kisebb szervezeti egységeinél, különösen a magasabb tűzveszélyességi kockázattal járó feladatokat végzőknél a területükre speciális helyzetek oktatásával, elméleti modellezésével. Ezen okból tartottunk már külön oktatást az asztalosoknak, de a nézőtéri dolgozók speciális kiűréssel kapcsolatos feladatait is szűk körben szoktuk átbeszélni.

Leidinger István és Molnár Attila tűzvédelmi megbízottaink javaslata alapján régóta terveztünk megvalósítani egy olyan gyakorlati oktatást, ahol – elsősorban a tűzvédelmi ügyeletet ellátó – kollégák különböző kiterjedésű tűzzel találkoznak, és kipróbálhatják magukat a tűzoltás gyakorlatában. A pandémia okozta sajnálatos leállás kitűnő lehetőséget nyújtott arra, hogy a Vígszínház és a Pesti Színház összes színpadmestere, fővilágosí-

tója és ügyelője részt vegyen egy tűzoltási gyakorlaton.

A gyakorlat levezénylését, a helyszín és eszközök biztosítását Molnár Attila tűzoltóparancsnok és a Pomázi Önkéntes Tűzoltóság csapata biztosította. A helyszíni szolgáltató, Pilisben álló elhagyatott honvédségi laktanyát a pomázi tűzoltók is rendszeresen igénybe veszik gyakorlóterepként, az itt lévő hangárok és elhagyatott épületek alkalmasak különböző tüzesetek modellezésére, tűzoltás gyakorlására.

A gyakorlatot elméleti oktatás, beszélgetés előzte meg a tűzveszélyes tevékenységekről, tüzeseti teendőkről, az esetlegesen önerővel oltható tüzesetek esetén a teendők sorrendjéről, riasztásról, életmentésről. Ezt követően, a kézi tűzoltó készülékek készenléte helyezése után, szilárd és folyékony éghető anyagok tüzeinek oltását gyakorolhatták a kollégák: éghető folyadék oltását, égő bútor oltását, valamint egy helyiségben felhalmozott és begyűjtött vegyes szilárd éghető anyag oltását.

A színházi műszaki vezetők a Tűzoltóság jól felszerelt gépjárműfecskendőinek segítségével imitálni tudták a fali tüzesapról való tűzoltást, sor került a tüzesap szerelvényeinek ismertetésére, gyakorlati összeszerelésére és szilárd éghető anyagok tüzeinek oltására.

Nagyon különleges és hasznos tapasztalat volt közelről érezni a tűzzel járó hőt, belegondolni, hogy egy eldobott csikk mekkora tüzet okozhat. De akár még egy poroltó biztosítószegének kihúzásához szükséges erő mértéke, a kar lenyomása és a tömlő

megfelelő irányba mozgatása is elméletben egészen más, mint a gyakorlatban. Szintén hasznos volt látni és belegondolni egy poroltó által előidézhető kárba, ami nem megfelelő használat esetén az oltóporral feleslegesen beszennyezett területekre, kényes berendezésekre jutva okozhat további kellemetlenségeket – persze valós tűz esetén nem biztos, hogy van esély mérlegelni ezeket a tényezőket is. A fali tüzesapról való beavatkozás során a vízszög tolóereje sem lesz meglepetés azoknak, akik már tapasztalták, de emellett a szórófej különböző beállításait is kipróbálhatták, illetve a porlasztás vagy a nagy erejű romboló hatás közötti különbséget is megtapasztalhatták a kollégák.

A gyakorlati oktatásnak köszönhetően minden résztvevőbe „beleégtek” a tűz elharapódzásának emlékképei, a füst és a poroltóból kiáramló por szaga, a tömlős oltás után patakokból induló és végül mindenhol megjelenő víztócsák kellemetlenségei. Hálásak vagyunk tűz- és munkavédelmi megbízottunknak, Molnár Attila tűzoltóparancsnoknak és a Pomázi Önkéntes Tűzoltóság teljes csapatának a tapasztalatszerzésért és az élményekért, tervezzük a gyakorlat megismétlését, nagyobb részvételi körben való kiterjesztését.

Remélhetőleg a gyakorlaton részt vett kollégák a színpadon vagy a színházban nem fognak hasonlót megtapasztalni, de ha mégis, megvan az a kicsi gyakorlatuk, amivel legalább nem jönnek zavarba az oltók üzembe helyezésénél, egy esetleges tűzoltásnál.

Illyés Ákos
főmérnök

 SZÍNPAD
AUTOMATIKA

www.szinpadautomatika.hu

**SOKÉVES TAPASZTALAT
A SZÍNHÁZTECHNIKÁBAN**

automatizálás

tervezés

telepítés

karbantartás